

טוב להגיד ולשיר **נְחַמְנוּ נַחְמָנוּ מְאוֹמָנוּ** לזכות לכל הישועות

השבת ה' כ"ב תמוז תשפ"ב

את חוקתי תשמורו... ובגד כלאים...

(לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - ח')
זוה בחינות כל אסורי כלאים, שהם כלאי אילן וזרעים וכלאי הכרם וכלאי בהמה וכלאי בגדים, שכולם סמכן התורה זה לזה, כמו שכתוב בפרשת קדושים: **את חוקתי תשמורו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים** וכו' וכן בפרשת כי תצא נסמך אסור כלאי הכרם לפסוק **לא תחרוש בשור ובחמור יחדו** ואחר כך **לא תלבש שעטני וכו' גדילים תעשה לך** וכו'.

כי כל המניעות מעבודת ה' יתברך נמשכין מהבגדים הצואים, כמו שכתוב שם בהתורה הנ"ל (לקוטי מוהר"ן א', י"ד), שהבגדים הצואים שנמשכו על ידי עוונותי, שמהם כל המניעות והמסכים וכו', הם מפסיקים כמו נהר בינו לבין הקדושה שהיא בחינת ארץ ישראל, עיין שם. ועיקר התגברות של הבגדים הצואים למנעו מדרך החיים האמתית, הוא על ידי גאות וכבוד המדומה של עולם הזה, כי בוודאי מי שירגיש שפלותו באמת וישים אל לבו איך הוא מלוכלך בעוונותיו ותאוותיו ופגמיו הרבים, בוודאי ילך על ידיו ועל רגליו ויבקש בכל כחו את רופא האמתי שיוכל לרפא תחלואי נפשו. כי מי יוכל לסבול להיות מלובש בבגדים צואים ומטונפים? אך הבגדים צואים בעצמן מבלבלין את דעתו ומעקמין את לבבו עד שעושה עצמו כלא ידע את טינוף מעשיו, וחפץ עדיין בכבוד של העולם הזה ונופל בגאות וגסות הרוח. ועל ידי זה אינו יכול להתקרב אל האמת, שלא ילעיגו עליו בני אדם ויהיה נחשב בעיניהם כשוטה וכמשוגע. בפרט עתה בעונותינו הרבים, שנתקיים **ותשלך אמת ארצה וסר מרע משתולל והכבוד נהפך לזרים ויראי חטא נמאסין** וכו'.

אבל מי שמשים אל לבו כאב מעשיו אשר לא טובים, ומרגיש שפלותו באמת, בודאי יכיר האמת לאמתו וישבר כל המניעות שבעולם ויתקרב אל האמת במקום שהוא. ועל כן נקראת הגאווה מותרות, כמו שכתוב **במואב על כן יתרה עשה וכו'** על שהתגאה, כמו שכתוב **שמענו גאון מואב גיא מאד וכו' גאותו וגאונו** וכו' וכתוב **ומשלם על יתר עושה גאווה**. כי גאווה הוא בחינת מותרות ממש, בחינת עבודה זרה בחינת קיא צואה שהוא מותרות ופסולת הגוף, בחינת בגדים צואים הנ"ל, שעיקר התגברותם למנוע מהאמת הוא על ידי גאות כנ"ל. וכבר מבואר בדבריו ז"ל שעיקר כל המניעות הם מניעות המוח, כמו שכתוב בסימן מ"ו לקוטי תנינא, היינו על ידי שנתערב דעתו ונוטה מן האמת ואינו רוצה לשום אל לבו האמת לאמתו, כי על ידי כל עברה ופגם הוא פוגם באותיות התורה שמשם שורש נפשו, כי

על ידי העברה והפגם הוא מתרחק ונפסק, חס ושלוש, מהאות שפגם בו. ואז מצטרפין אצלו אותיות התורה בצרופים אחרים, להפך מן האמת, בבחינת **לא זכה נעשית לו התורה סם מוות**, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק **ושמתם וכו'**. ומשם נמשכין כל המחשבות רעות והסברות הפוכות המתעים את הרבה מדרך האמת לאמתו, כמו שכתוב **המהפכים אורחות יושר וכו'** וכתוב **הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע וכו'**. וכל זה בא על ידי גאות שנמשך על ידי הבגדים הצואים שמשם כל המניעות כנ"ל.

כי על ידי גאות, חכמתו מסתלקת ממנו כמו שאמרו רבותינו ז"ל היינו שנסתלק ממנו חכמות התורה האמתיות ונוטה לסברות ההפוכות מן האמת. כי כבר מבואר בהתורה הנ"ל, שאין אדם זוכה לתורה כי אם על ידי

שפלות אמתי בכל הארבע בחינות הנ"ל, שאז דייקא זוכה לעסוק בתורה בתכלית השלמות עד שיוכל להאיר בשורשי נשמות ישראל וכו' ולעשות בעלי תשובה וגרים וכו'. ולזכות לזה בשלמות, אין זוכה כי אם הצדיק האמתי שהוא ענו באמת, בבחינת **מ"ה** בבחינת משה רבנו עליו השלום. אבל גם כל אלו המתעוררים להתקרב לצדיק הזה, צריכים שירגישו על כל פנים שפלותם באמת. כי בלא זה, אי אפשר להם להתקרב כלל, כי הבגדים הצואים ימנעו אותם וכנ"ל. נמצא שעיקר כל המניעות נמשכים על ידי שנתערבו אצלו צרופי אותיות התורה שפגם בהם, שעל ידי זה נתערבב דעתו בסברות הפוכות ודעות זרות, שמשם כל המניעות שעיקרם מניעות המוח כנ"ל.

זוה בחינת כל אסורי כלאים, שכל מיני כלאים אסורים לנו שלא לערבב אותיות התורה שהוא שורשם, כי כל הדברים שבעולם דומם צומח חי מדבר כל דבר ודבר יש לו שורש באותיות התורה. ועל ידי כלאים, חס ושלוש, גורם שנתערבבין, חס ושלוש, גם אותיות התורה שהם שורשן, ומשם באים כל המניעות שבעולם כנ"ל. ועל כן, נקראים בשם

כלאים, שהוא לשון מניעות, כמו שכתוב: **ויכלא העם מהביא, אתה ה' לא תכלא רחמיך וכו'**, וכן הרבה, וכתוב **ובבתי כלאים החבאו** - שהוא בית האסורים שמונעים אותו לצאת, כי כל המניעות שבעולם באים על ידי בחינת כלאים, שהוא בחינת ערובוב, על ידי שנתערבבו אותיות התורה, חס ושלוש, על ידי פגמיו שמשם כל בלבול הדעת וסברות ההפוכות, שמהם כל המניעות כנ"ל.

זוה **את חוקתי תשמורו**, שהקדים קודם אסורי כלאים, כי זה הפך כלאים, היינו שהתורה מזהרת **את חוקתי תשמורו**, לשמור היטב חוקות התורה, שלא להחליף חוקות התורה, חס ושלוש, היינו שלא לגרום לבלבל, חס ושלוש, צירופי התורה וחוקותיה על ידי איסור כלאים וכנ"ל. ועל כן, עיקר התיקון על ידי הצדיקי אמת שיכולים לעסוק בתורה בקדושה כראוי, עד שיאירו כל אותיות התורה בשלמות, כפי מה שצריכין לעורר ולהקיץ אלו הנפשות, עד שיתעוררו בתשובה בשלמות; כי הצדיק צריך לצרף אותיות התורה בחידושים נפלאים בכל פעם, כפי מה שצריך לתיקון אלו הנפשות שנתרחקו משורשם, ולהולכים ולהדריכם בדרך הישר ובעצות טובות הצריכים כפי העת והזמן וכפי שורש נפשם וכפי תיקון הצריכים להפגמים שפגמו בהם, ובשביל זה צריכין באמת לחפש ולבקש מאד מאד אחר צדיק אמתי כזה.

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מ"ד)
© בכפר אחד, סמוך לזלאטיפאלע, היה דר איש אחד שהיה מחזיק חכירה מאדון הכפר; והפונדקים אשר בסביבות כפר הנ"ל, וכל האנשים המחזיקים **הקרעטשמיס** היו משלמין לו הדמי שכירות. והיה לו אשה צנועה מאד, נדיבת לב מאד, והיתה מרחמת תמיד על השוכרי הפונדקים כשלא היה להם לפעמים לשלם לבעלה **הראטע**, היא נתנה להם כסף לשלם.

© ויהי היום, ונחלתה האשה הנ"ל במחלה מסוכנת מאד, עד שהיתה נוטה למות, ובעלה השתמש ברופאים גדולים הרבה, ולא הועילו לה כלום. ושוכרי הפונדקים, היה דוה לבם מאד על האשה הנ"ל, בידועם שאם חס ושלוש תמות האשה הזאת יהיה מר להם מאד, ולא יהיה להם מי שירחם עליהם; גלל כן השתדלו הרבה כולם כאיש אחד ברפואתה, ונסעו אל הרופאים להביאם.

© וביניהם, היה איש אחד שהיה מקורב מעט לאדמו"ר זצ"ל, בעת אשר ישב

ציצית

(אוצר היראה - ציצית, א')

❖ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם

ועשו להם ציצת וכו':

❖ כל אחד מישראל בפנימיות נפשו הוא

משתוקק ובווער מאד להי יתברך, מחמת שבפנימיות הוא מסתכל בכל עת אל התכלית שהוא אור האין סוף, שמשם שורשו ורוצה להדבק ולהכלל שם. אך מחמת שבחינה זאת היא בבחינת רצוא ושוב, וכשהוא בבחינת ושוב אז אין הכלים של המוחין שלם בבחינת לבושי, יכולין לקבל אור הזריחה משם, ואז על-פי רוב נשכח ממנו אור הרשימה של הביטול לגמרי, ועל-ידי מצוות ציצת מתקנין הלבושים שהם בחינת הכלים של המוחין, כדי שיוכלו לקבל אור הזריחה של הרשימה מהביטול, שמשם שורש כל התורה.

❖ וזה בחינת **וראיתם אותו וכו'**,

שעיקרו נאמר על התכלת שבציצת, היינו שצריכין לראות ולהסתכל מאד על התכלית שהיא בחינת תכלת, כמבואר בפנים. וזה **ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם**, שיסתום עיניו מחיזו דהאי עלמא לגמרי, ויכוון ראייתו והסתכלותו רק אל התכלית לבד. **למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי**, כי על-ידי מצוות ציצת זוכין לזכור היטב את אור הרשימה הנ"ל, שמשם נמשך כלל התורה ומצוות (הלכות נטילת ידיים שחרית ד').

חינוך מוהר"ן

(תר"ט)

שמעתי רבינו זכרונו לברכה היה בחורף אצל המגיד מטירהאויצע. ועמד אצל הכירה (שקורין ריבע). והמגיד לא היה בביתו ואנשיו עמדו אצלו. ואמר להם רבינו זכרונו לברכה: תפרסו בשלום המגיד עבורי, ותגידו לו **ויסב אלקים את העם דרך המדבר ים סוף**, ויסב אלקים, כשדינין חס ושלוש מקיפין את האדם דרך המדבר מיוסף, היינו צריכין לדבר מהצדיק הנקרא יוסף. **והמושיע עלו**, פירש רש"י מחמשים, היינו על-ידי חמשה מוצאות הפה שהוא הדיבור, עלו בני-ישראל ממצרים, היינו מכל המצר.

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ח')

❖ מחמת שבארץ ישראל שם עיקר המשכת הדעת הקדושה שהוא בחינת כלליות העולמות, שמשם נמשך בחינת יראה ובחינת הארת הרצון, על-כן אי אפשר על-פי-רוב לבוא לשם כי-אם על-ידי מניעות רבות, כי על-ידי-זה הוא מתגבר ברצון חזק יותר, עד שמשבר המניעות, ועל-ידי-זה זוכה אחר-כך לקבל קדושת ארץ ישראל ברצון טוב ובהשתוקקות נפלא, שזה עיקר שלמות כל העבודה, שלמות כל הדברים שבקדושה. כי גם אחר-כך, כשבאין לארץ-ישראל או להדבר שבקדושה, צריכין עוד להתגבר ברצונות טובים וכסופין חזקים וגדולים להי יתברך, כי זה העיקר.

נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, רחמנא ליצלן. רחם עלי, מלא רחמים, והצילני מעתה מנשיכות האלה, תן לי חיים ואחיה, **שמח נפש עבדך כי אליך ה' נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית**. זכני להזדרז בתורתך ובעבודתך תמיד בזריזות גדול ובשמחה רבה ועצומה כראוי להזדרז ולשמח בעבודתך ובתורתך הקדושה, אשר הם חיינו ואורך ימינו בזה ובבא לעד ולנצח, וחוף מזה הכל הבל נידף, הבל הבלים אין בו ממש, **מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש**, חוף מתורה ותפלה ועבודה?

❖ מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישיני עפר, החייני והקימני מעפר ארץ, אשר בעוונותינו הרבים ירדנו עד עפר ממש ויותר מזה, **כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. דבקה לעפר נפשי חייני כדברך**. כי אתה מקים מעפר דל ומאשפות תרים אביון. הקימני ברחמך ונפלאותיך, מכל הירידות והנפילות שנפלתי עד הנה, כי אין מי שיוכל להקימני, כי אם אתה והצדיקים האמתיים

מערכת: 054-7587032
050-6741702, 02-5829086

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת. ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכי מצוה: 050-6870043 (13:00-16:00)

לבד. זכני לזריזות ושמחה המחייני את המוחין וכל קומת האדם, ידך תכון עמי אף זרועך תאמצני, ותחזקני בכל פעם בדרכי עצותיך העמוקות הנפלאות, באופן שאזכה לגרש מאתי העצבות והעצלות לגמרי ולהפכם לזריזות ולשמחה גדולה.

❖ **תחי נפשי ותהללך ומשפטיו יעזרוני**. כי ממך לא יפלא כל דבר ואין שום דבר נמוע ממך. **מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממיית ומחיה ומצמיח ישועה**. קיים בי תחיית המתים ממש, כי אתה ברחמך, כבר הרבית נפלאותיך עמי בלי שיעור בכל יום ובכל-עת ובכל שעה מעודי ועד היום הזה. החייני וקיימני מעתה בחיים אמתיים בעולם הזה ובעולם הבא. הטעימני ברחמך ונפלאותיך מחיים שזכו הצדיקים האמתיים זכרונו לברכה, אשר היו חיים אמתיים בכל-עת, וזכו לחיים חדשים ונוראים ונפלאים בכל פעם, אשר יש כח בחיים שלהם להשפיע עלי אור החיים גם עתה איך שאני עתה, באופן שאזכה גם אנכי לחיות על-כל-פנים מעתה חיים אמתיים, חיים ארוכים, חיים טובים, חיים הנקראים חיים באמת.

❖ **תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי**, אמן.

בזלאטיפליע, וידבר האיש על לב הבעל הנ"ל - שישלח פדיון לאדמו"ר זצ"ל לזלאטיפאלע. וכן עשה, ושלח אותו עם פדיון נפש לאדמו"ר זצ"ל.

© ובעת ההיא היתה קרובה מאד שתצא נפשה, ובא זה האיש לאדמו"ר זצ"ל, והביא לו הפדיון; ויאמר אליו רבינו זצ"ל, שיביאו לו **רענדיל** [מטבע] אחד, והביא לו האיש הנ"ל הרענדיל [המטבע]. ולקח אדמו"ר זצ"ל את הרענדיל בידו, ואמר לו **שהרענדיל אינו מחזיק את המשקל**. והלך האיש הנ"ל, והביא לו רענדיל אחר, וגם זה היה נחסר ממשקלו, וכן היה כמה פעמים שבכל פעם שהביא לו רענדיל, והוא זצ"ל שקל אותו ולא הוטב בעיניו, עד שהלך לחלפן אחד והביאו לאדמו"ר עם הרבה רענדיליך. ואדמו"ר זצ"ל בחר לו אחד רענדיל שהיה לו על כף המאזנים כמו שצריך, ואז אמר לו: **לך ונסע לביתך כי האשה הנ"ל כבר שבה לבריאותה!**

© ונסע חזרה להכפר, והנה האיש הנ"ל, בעת שאמר לו אדמו"ר זצ"ל שכבר שבה לבריאותה, היה הדבר לפלא בעיניו, והביט על המורה שעות באיזה שעה אמר לו אדמו"ר זצ"ל, וכאשר בא אל בית הרינדאר, ספרו לו כל בני הבית מה נעשה שם, אחר שנסע לאדמו"ר זצ"ל. כי תכף אחר נסיעתו, התחילה האשה לגווע, ונעשה קול בכיה ורעש גדול בבית, עד שהקיצו אותה, ואמרה לתן לה מעט מים אל פיה - וספרה להם כי, כאשר יצאה נשמתה ובאה לפני בית הדין של מעלה, ושקלו העוונות והזכויות שלה, והכריעו העוונות, וגזרו דינה למיתה, שלא תחזור עוד לזה העולם. בתוך כך, בא אברך אחד [ותארה צורתו כצורת אדמו"ר זצ"ל], והביא רענדיל אחד והשליך אל הכף של זכויות והכריעו הזכויות, ופסקו דינה לחיים - וכפי שספרו לו, הרי זה הדבר בעת אשר אדמו"ר זצ"ל עסק ושקל כמה פעמים את הרענדיל על כף המאזנים, כנ"ל.

© אז השתומם האיש ויתפלא מאד על הדבר הזה, והבין היטב מה שאדמו"ר זצ"ל שקל כמה פעמים את הרענדיל, מה שבעיניו היה הדבר לפלא, והאשה שבה לבריאותה תכף בשלמות.

עצות

(לקוטי עצות - שמחה, כ"ג)

❖ צריך לזיזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עיקר נשיכת הנחש היא עצבות ועצלות, רחמנא ליצלן.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - קכ"ח)

❖ רבונו של עולם, אלקים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שמך והצילני מעצבות ומעצלות, אשר הם היו בעוכריי, וביטלו אותי הרבה מתורה ותפילה ומטוב הרבה, והביאוני למה שהביאוני. כאשר הודעת לנו על-ידי חכמך הקדושים, שעיקר